

Zitting 2004-2005

27 september 2004

BEKNOPT VERSLAG

OPENINGSVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Opening van de zitting 2004-2005	3
Onderzoek van de geloofsbrieven (Spreker : mevrouw Annick De Ridder, secretaris)	3

Benoeming van het Bureau (Spreker : de heer Ludwig Caluwé)	3
Toespraak van de voorzitter	3
Boodschappen	7
Benoeming van de commissies	7
Actuele vragen	
– van mevrouw Caroline Gennez (Kaderrichtlijn inzake de diensten op de interne markt) met antwoord van minister Geert Bourgeois	8
– van de heer Filip Dewinter (Cohesie binnen de Vlaamse Regering) met antwoord van minister-president Yves Leterme	9
– van de heren Joris Van Hauthem en Etienne Schouppe (Stand van zaken in het dossier DHL) met antwoord van minister-president Yves Leterme	10
– van de heer Bart De Wever (Akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties in gemeenschaps- en gewestaangelegenheden) met antwoord van minister Frank Vandenbroucke	11
– van mevrouw Patricia Ceysens (Dienstencheques in de kinderopvang) met antwoord van minister Frank Vandenbroucke	11
– van de heer Rudi Daems (Samenwerkingsovereenkomst “Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling”) met antwoord van minister Kris Peeters	12
– van mevrouw Cathy Berx (Gemeentelijke reglementen op het dragen van de burka) met antwoord van minister Marino Keulen	12
Rouwhulde	13
Regeling van de werkzaamheden	14
Berichten van verhindering	14

OPENINGSVERGADERING VAN MAANDAG 27 SEPTEMBER 2004

Voorzitterschap van de heer Louis Bril, oudste lid in dienstjaren

– *De vergadering wordt geopend om 14.39 uur.*

OPENING VAN DE ZITTING 2004-2005

De voorzitter : Het Vlaams Parlement komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 32, § 1, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik verklaar de zitting 2004-2005 geopend.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Aan de orde is het onderzoek van de geloofsbrieven van opvolgers van wie de toelating werd uitgesteld.

De dossiers worden verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

We gaan nu over tot de loting van die commissie. De commissie bestaat uit zeven leden. Ik verzoek mevrouw Annick De Ridder, tijdelijk secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

Mevrouw Annick De Ridder, secretaris : De commissie bestaat uit de heer Jef Tavernier, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer John Vrancken, mevrouw Annick De Ridder, de heren Ludo Sannen, Herman Schueremans en Stefaan De Clerck.

De voorzitter : Om de commissie in de gelegenheid te stellen zich onmiddellijk aan het onderzoek van de geloofsbrieven te wijden, is de plenaire vergadering zolang geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.42 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.57 uur.*

Mevrouw Vera Van der Borgh, verslaggever, leest het verslag van de commissie voor.

– *De besluiten van de commissie worden aangenomen.*

– *Mevrouw Kathelijne van Deun, de heer Helmer Rooze, mevrouw Patricia De Vleeschouwer, mevrouw Zeneb Bensafia, mevrouw Marleen Bouckaert, de heren Peter Van de Putte, Luc Vermeire, Wim Wienenen en Bart Bogaerts en mevrouw Kristien Grauwels worden uitgeroepen tot opvolgers van het Vlaams Parlement.*

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van het Bureau van het Vlaams Parlement.

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van het Parlement, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend Bureau was als volgt samengesteld : voorzitter : de heer Norbert De Batselier; eerste ondervoorzitter : mevrouw Marijke Dillen; tweede ondervoorzitter : de heer Carl Decaluwe; derde ondervoorzitter : de heer André Denys; vierde ondervoorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen;

secretarissen : de heer Francis Vermeiren, mevrouw Veerle Heeren en de heer Ludo Sannen.

De heer Ludwig Caluwé : Ik stel voor het uittredend bureau opnieuw te benoemen. (*Instemming. Applaus*)

De voorzitter : Daar het aantal kandidaten voor elk ambt in het Bureau overeenstemt met aan het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd : tot voorzitter : de heer Norbert De Batselier; tot eerste ondervoorzitter : mevrouw Marijke Dillen; tot tweede ondervoorzitter : de heer Carl Decaluwe; tot derde ondervoorzitter : de heer André Denys; tot vierde ondervoorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen; tot secretarissen : de heer Francis Vermeiren, mevrouw Veerle Heeren en de heer Ludo Sannen.

Het Bureau van het Vlaams Parlement is aldus samengesteld en ik verzoek de voorzitter en twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen. (*Applaus*)

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Ik dank u hartelijk voor het vertrouwen dat u opnieuw in mij stelt. Ik leg de nadruk op 'opnieuw', omdat dit de derde legislatuur is waarin ik de voorzittershamer mag opnemen. Het laat mij niet onberoerd.

De verkiezingen van 13 juni hebben voor een grote vernieuwing in het Vlaams Parlement gezorgd. Ik zie hier veel nieuwe gezichten, veel jonge gezichten ook. Op de parlementsbanken zitten momenteel 46 leden die tot op vandaag in nog geen enkele assemblee een parlementair mandaat hebben uitgeoefend. Ik hoop dit te mogen interpreteren dat de politiek nog steeds een attractieve job is, die mensen enthousiasmeert om mee te werken aan het beleid, mee te bouwen aan het Vlaanderen van vandaag en morgen. Nog een vermeldenswaardig cijfer : op het einde van de vorige legislatuur telden we 26 vrouwen in dit halfroond. In 1999 waren dat er 24. We starten de legislatuur 2004-2009 alleszins met een verhoging van dat cijfer. Er zetelen vandaag 37 dames in dit halfroond, wat de balans toch enigszins meer in evenwicht brengt. Het gemiddelde parlements lid vandaag is net geen 47 jaar (46 jaar en 322 dagen om precies te zijn). In 1999 was dat 48 jaar (en 96 dagen). Het jongste lid nu telt 24 lentes en is daarmee drie jaar jonger dan het jongste parlements lid uit de vorige legislatuur. Dat het parlement grondig vernieuwd is, blijkt ook uit cijfers over de vorige mandaten : in 1999 had het gemiddelde parlements lid een parlementaire ervaring van 130 maanden (10 jaar en 8 maand). Deze legislatuur is dat 81 maanden (6 jaar en 7 maand).

Politiek beoefenen is een leuke job, het is een gevarieerde job, het is een job die soms bitterheid veroorzaakt maar doorgaans veel voldoening geeft; voldoening die steeds weer aanstekelijk werkt. Ik hoop dat u – en ik richt me hier eventjes in het bijzonder tot de nieuwelingen – die ervaring deze volgende legislatuur met mij zal delen.

Politiek beoefenen betekent ook altijd weer herbeginnen, de omgeving aftasten, problemen analyseren en op zoek gaan naar de beste oplossing. Keer op keer is het een opnieuw inspelen op nieuwe maatschappelijke evoluties, veranderingen of op plotse of op structurele problemen. Het is oog hebben voor het probleem, voor de oplossing, voor de betrokkenen, voor de publieke opinie, voor de consequenties op korte en op langere termijn. Kortom, het is complex én boeiend. Het is telkens weer constructief mee bouwen aan een goed bestuurd en welvarend Vlaanderen. Ik hoop dat we samen zo onze rol zien.

Toen ik in de zomer van 1995 aantrad als eerste voorzitter van het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement, was het mijn vaste wil deze nieuwe instelling te laten uitgroeien tot een toonaangevende moderne assemblee. Het Vlaams Parlement moest een assemblee worden die maximaal was aangepast aan de samenleving én aan de behoeften van Vlaanderen. De twee beleidsplannen die ik bij het begin van een nieuwe legislatuur aan het parlement heb voorgelegd, vormden een solide basis voor die vernieuwingen. Ook de volgende vijf jaar wil ik aan dit vernieuwingsproces verder werken, samen met u.

Maar nieuwe mensen brengen nieuwe ideeën, nieuwe visies en nieuwe inzichten mee. Van deze opportuniteit wil ik maximaal gebruik maken. Ik wil de volgende maanden heel graag van eenieder van u uw mening horen

over waar een modern parlement in de eenentwintigste eeuw voor moet staan. Wat de prioriteiten moeten zijn van onze assemblee en waarin onze ‘core business’ ligt. Welke stappen kunnen worden ondernomen om de werking van het Vlaams Parlement te moderniseren. Ik wil weten hoe jullie de relatie tussen het parlement en de burger zien en wat de rol daarin van de Vlaams volksvertegenwoordiger moet zijn. Op welke manier we het politieke bedrijf kunnen vernieuwen en kunnen verbeteren. Het zijn allemaal zaken waar we de volgende maanden grondig over moeten brainstormen.

Ik doe hier dan ook een oproep aan u allen – zowel nieuwkomers als ‘anciens’ – om creatief mee te denken over hoe deze assemblee moet evolueren. Uw opmerkingen zijn meer dan welkom. Ik zal gesprekken en workshops op gang brengen over onze rol als parlementariër.

Om u op weg te helpen bij deze denkoefening geef ik u hier alvast enkele ideeën mee die de basis vormen van mijn beleidsplan voor deze legislatuur.

Een eerste luik heeft betrekking op de verbetering van de kwaliteit van de decreetgeving. Centraal daarbij is de vaststelling dat de toenemende complexiteit van de regelgeving de vervreemding tussen bevolking enerzijds en overheid en politiek anderzijds in de hand werkt. Daarom wil ik investeren in de verbetering van de kwaliteit van het decreetgevend werk. Daar horen zeker vereenvoudiging, coördinatie, doorzichtigheid en eenduidigheid bij.

Ik denk daarbij concreet aan initiatieven zoals de opmaak van een handleiding van nieuwe regelgeving. Dat idee stamt uit mijn vorig beleidsplan en is nu geconcretiseerd in een praktische handleiding die u allen en uw politieke medewerkers zal helpen bij de opmaak van een voorstel van decreet. Deze handleiding, een eerste in een reeks, vindt u vandaag op uw banken hier in dit halfrond. Ik stel voor dat op korte termijn ook voor de opmaak van amendementen, resoluties en moties een dergelijke handleiding wordt opgemaakt. Het zal de wetgevingstechnische kwaliteit van onze decreten zeker ten goede komen en zal op termijn voor meer duidelijke besluitvorming zorgen.

Verder moet de bestaande en overbodige en verouderde regelgeving opgekuist worden. Geen dubbel gebruik meer, geen inconsistente terminologie, weg met het verouderd taalgebruik, tegenstrijdigheden en onlogische constructies.

Het parlement moet evenzeer de democratische schakel tussen beleid en samenleving zijn. Het parlement moet signalen uit de samenleving beter verwerken door de valorisatie van hoorzittingen, werkbezoeken en verzoekschriften en deze omzetten in vragen, interpellaties, resoluties, voorstellen van decreet of amendementen op ontwerpen. Daarbij moeten parlementsleden niet alleen naar de signalen van de samenleving luisteren – en die zijn niet altijd het signaal van een individu – maar moet men ook uitgaan van eigen inzichten, van inzichten van academici, van het middenveld en dergelijke.

In de eenentwintigste eeuw moet de verkozen parlementariër zijn werk meer enten op de maatschappelijke werkelijkheid. Of om het met een journalistieke oneliner te zeggen : de verkozene moet even dicht bij de Dorpsstraat staan dan bij de Wetstraat. Hoorzittingen, verzoekschriften en adviezen horen dus bij het politieke werk om een goed parlements lid te zijn. En aanwezigheid bij deze vergadermomenten is dan ook een strikte noodzaak.

Maar er is meer dan enkel de relatie tussen samenleving en parlement waar moet aan worden gewerkt. De schakelpositie van het parlement werkt immers in twee richtingen. Een ander hoofdstuk uit mijn beleidsnota handelt over het streven naar een nieuw evenwicht tussen het Vlaams Parlement en de Regering. Het lijkt mij niet wenselijk om nog maar eens bijkomende parlementaire controle-instrumenten op te maken. Dat leidt immers alleen maar tot meer bureaucratie en niet zozeer tot meer efficiëntie. Wel moeten wij als volksvertegenwoordigers de bestaande controle-instrumenten juist en optimaal benutten. De controle-instrumenten zijn er, laat ze ons ten volle benutten. Het zal het parlement, uzelf en de bevolking meer waarde, meer kracht geven.

De controle van de regering moet naar mijn aanvoelen ook niet steeds gebeuren via de zogenaamde ‘open-debatcultuur’, waarbij iedereen die mediatiek wil scoren, zomaar losse flodders en geruchten de wereld instuurt en door deze handelswijze desnoods frontaal ingaat tegen de regering maar op een zwakke basis. Een

dergelijke aanpak werpt geen vruchten af, omdat dat het beeld geeft van ruziënde politici. Het komt de politiek in het algemeen niet ten goede, hoogstens geeft het een individueel parlementslid een kortstondig 'moment de gloire'. Maar het wordt toch stilaan tijd dat in deze samenleving de politiek, het beleid, opnieuw wordt geherwaardeerd en dat liefst door alle individuele politici samen. Ik wil dat in dit halfroond vooral debatten worden gevoerd op basis van inhoudelijke argumenten, zonder dat dit saai hoeft gebracht te worden.

Samen met de Vlaamse Regering moet het Vlaams Parlement meer aandacht besteden aan het internationale en Europese beleid met de consequenties voor het lokale en regionale beleid. Ook dit staat in mijn beleidstekst voor deze regeerperiode. Deze beleidsniveaus zijn onlosmakelijk met mekaar verbonden. Het is dwaas te denken dat wij in Vlaanderen op een eiland leven. Wij moeten ons realiseren dat de slagkracht van onze assemblee meer en meer zal afhangen van onze bekwaamheid snel en proactief in te spelen op de beslissingsprocessen die op Europees niveau aan de gang zijn. In dat opzicht moeten wij ons de vraag stellen of het volstaat om over een commissie voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden te beschikken. Misschien moeten wij er ook voor zorgen dat het Europese perspectief in alle commissies en in de plenaire vergadering aan bod kan komen en dat ook onze administratie zich op dat vlak performanter organiseert.

In een ander hoofdstuk uit mijn beleidsplan formuleer ik voorstellen die het communicatiebeleid met betrekking tot de media en burger moeten optimaliseren. Centraal hierbij is dat we beter en efficiënter moeten communiceren. Het zal helpen de 'flou artistique', die zweeft rond wat de job van een politicus nu precies inhoudt, weg te werken.

Het parlement heeft de dag van vandaag immers een belangrijke voorlichtingstaak. Dat wil zeggen dat parlementsliden niet alleen naar de signalen van de samenleving moeten luisteren, maar dat ze ook het beleid dat is uitgewerkt, aan de samenleving uitleggen. Hier kan de educatieve dienst van het Vlaams Parlement een belangrijke rol in spelen.

De educatieve dienst heeft als hoofddoelstelling de mensen in Vlaanderen meer burgerschapsvorming bij te brengen. Dit schitterende initiatief moet verder uitgebouwd worden.

Er moet eveneens op een meer systematische manier informatie worden verspreid over de manier waarop het parlement werkt.

In de snel evoluerende informatiemaatschappij worden steeds hogere eisen gesteld op het vlak van informatieverstrekking en -doorstroming. Een modern ICT-beleid is voor een dynamische assemblee daarom onontbeerlijk.

De informatiek van het Vlaams Parlement moet evolueren tot een degelijk informatiecentrum dat bestaande informatie verzamelt, kanaliseert en synthetiseert. Het moet geen nieuwe studiedienst worden. Onderzoekopdrachten en studiewerk blijven hoofdzakelijk voorbehouden aan de studiediensten van politieke partijen en fracties.

Wat ik eveneens op mijn verlanglijst heb staan, is de elektronische verspreiding van de parlementaire documenten. Op korte termijn moet erin worden voorzien dat leden de parlementaire stukken en verslagen niet langer in een papieren versie, maar elektronisch per e-mail kunnen ontvangen.

Zoals ik in het begin van mijn toespraak reeds duidde is er een grondige vernieuwingstendens bezig in het parlement. Er is een vrij grote in- en uitstroom van volksvertegenwoordigers. Ik wil dat op korte termijn een voorstel van loopbaanbegeleiding wordt uitgewerkt voor volksvertegenwoordigers en politieke medewerkers en dat dit wordt gekoppeld aan een vormingsaanbod op ieders maat. Bedoeling is dat volksvertegenwoordigers en de politieke medewerkers na afloop van het politieke mandaat of het contract de arbeidskansen op de reguliere arbeidsmarkt kunnen maximaliseren.

Het laatste decennium is er heel wat studiewerk verricht over de politiek en het imagoprobleem waarmee dat de laatste decennia te kampen heeft. Luc Huyse heeft dat onlangs scherp gesteld. Hij ziet een structureel probleem. De hedendaagse politiek is overbevraagd, dit terwijl de voorbije decennia de politiek steeds meer macht heeft moeten inleveren door onder meer de Europese eenmaking en de globalisering. Aan de andere kant wordt er van de politiek ook steeds meer verwacht. Mensen zijn mondiger geworden en verwachten dat

politici alles voor hen kunnen oplossen. Als blijkt dat niet onmiddellijk genoegdoening kan worden gegeven, wordt het vertrouwen in de politiek en de overheid vaak opgezegd. Ik deel dan ook de analyse van Huyse wanneer hij zegt dat de enige uitweg een realistischer inschatting is van wat de politiek kan realiseren. En het is precies hierin dat een taak van het parlement en van al zijn leden schuilt. Wij moeten leren om aan de burger duidelijk te zeggen wat kan en wat niet kan, waartoe wij in staat zijn en vooral wat buiten onze mogelijkheden ligt. Dat vergt heel wat verantwoordelijkheidszin, want 'neen' zeggen staat nu eenmaal niet fraai.

We moeten de politiek zo organiseren dat de representatieve democratie zich op de best mogelijke wijze kan ontwikkelen. Wat betekent dat concreet ?

In eerste instantie moet er gezorgd worden voor een performant parlement, waar het politieke en maatschappelijke debat grondig en met kennis van zaken kan worden gevoerd. Het Vlaams Parlement heeft – mits er enige aanpassingen gebeuren – alles in zich om hieraan tegemoet te komen. Als we ons parlement met binnen- en buitenlandse voorbeelden vergelijken, dan kunnen we alleen maar concluderen dat we op het vlak van organisatie mede toonaangevend zijn.

We moeten aan een positieve beeldvorming blijven werken, ook al moeten we daarin sterk tegen de clichés oproeien. In elk geval moeten we duidelijk maken dat het Vlaams Parlement het parlement van alle Vlamingen is. Ik was dan ook verheugd dat de titel van De Standaard van 6 juli, ter gelegenheid van de openingszitting, op zijn eerste pagina was 'Dit is uw Vlaams Parlement'. Dat geeft inderdaad duidelijk weer waar wij voor staan.

Maar het parlement is maar zo sterk als zijn leden. De volksvertegenwoordigers zijn een democratische schakel tussen het beleid en de burger en dat in twee richtingen. Ze moeten de signalen uit de samenleving naar het politieke veld vertalen, maar evengoed moeten ze aan de burger uitleggen waarom bepaalde politieke beleidskeuzes worden gemaakt en waarom bepaalde zaken de verantwoordelijkheid van de burger zelf zijn. Het is duidelijk dat de oppositie daarbij een andere rol te spelen heeft, maar ook de verkozenen van de oppositie moeten meer doen dan het klankbord of het vergrootglas zijn van maatschappelijk ongenoegen.

Het is de plicht van ons allemaal om uit te leggen dat een goed werkende democratie essentieel is voor een welvarend Vlaanderen.

Het is beschamend wanneer het parlementaire halfroed enkel zou worden gebruikt voor verbale twisten, die niets zouden bijdragen aan een beter debat en ook niet aan een beter Vlaanderen. Het is aan de meerderheidspartijen om het regeringswerk kritisch te ondersteunen. Ze moeten kanttekeningen kunnen maken en bijsturen waar nodig. Maar evengoed is het aan de oppositie om door haar kritiek ervoor te zorgen dat het beleid op een constructieve manier in vraag wordt gesteld. Dat moet gebeuren door het formuleren van goed doordachte en inhoudelijke alternatieven. Mooie oneliners kunnen daarbij, maar zijn geen noodzaak. Persoonlijke aanvallen moeten echter geweerd worden. Men moet de kritiek zodanig kunnen formuleren dat de bevolking een beter inzicht heeft in de politiek en de gemaakte keuzes, maar zich niet tegen de politiek gaat afzetten. Bij elke tussenkomst zou ieder van ons die afweging moeten maken.

Zoals reeds gezegd heeft het Vlaams Parlement genoeg in huis om aan alle 124 verkozenen daarvoor de nodige inhoudelijke en materiële ondersteuning te geven. Geen enkele verkozenen kan zich daarom aan zijn democratische plichten, waarvoor de kiezer hem als vertegenwoordiger heeft aangewezen, onttrekken. Ik pleit er dus voor dat het parlement zich in zijn basisopdracht, van democratische schakel tussen burger en beleid, kan profileren.

Daarom roep ik ook de huidige Vlaamse Regering op het Vlaams Parlement zeer au sérieux te nemen en het de mogelijkheid te geven om zijn rol ten volle te spelen. Dit is bij deze grote coalitie geen retorische vraag. Als wij willen dat de burger zich betrokken voelt bij het beleid dat de Vlaamse Regering zal voeren, dan moeten we het parlement zijn rechtmatige plaats geven. De burger moet voelen dat de beleidskeuzes die worden gemaakt, het gevolg zijn van ernstige reflectie en van een diepgaande bekommernis voor het leven van de mensen in Vlaanderen. Het parlement moet de plaats zijn waar dat wordt gematerialiseerd.

Ik reken op uw constructieve bijdragen om ook in deze regeerperiode baanbrekend werk te verrichten, dat

ten goede komt aan alle mensen en dat leidt tot een nog krachtadiger Vlaanderen. Het werk van een politicus is nooit af. Politiek betekent altijd min of meer altijd opnieuw herbeginnen. Ik wens u een schitterende en dynamische start toe van deze nieuwe regeerperiode. (*Applaus*)

Ik verklaar het Vlaams Parlement geconstitueerd. Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse Regering, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Parlement de la Communauté française, het Parlement wallon, de Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft, het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement, de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Conseil de la Commission communautaire française.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Bij brief van 19 juli 2004 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie mee dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 21 september 2004 deelt de voorzitter van het Parlement der Deutschsprachigen Gemeinschaft mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 22 september 2004 deelt de voorzitter van het Parlement wallon mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

BENOEMING VAN DE COMMISSIES

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van de commissies.

Het uitgebreid Bureau heeft op 23 juli en 13 september 2004 beslist aan de plenaire vergadering voor te stellen voor de zittingsperiode 2004-2005 zestien commissies te benoemen met volgende namen en bevoegdheden : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting ; Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand ; Commissie voor Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie ; Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen ; Commissie voor Buitenlandse Handel, Buitenlands Beleid, Internationale Samenwerking en Toerisme ; Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie ; Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media ; Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ; Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie ; Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed ; Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie ; Commissie voor Reglement en Samenwerking ; Controlecommissie voor Regeringsmededelingen ; Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven ; Commissie voor de Vervolgingen ; Deontologische Commissie. (*Instemming*)

Op 27 juli 2004 heeft de Vlaamse Regering de titels van haar leden bepaald. Daardoor zou een onduidelijkheid kunnen ontstaan met betrekking tot de bevoegdheid van de Commissie voor Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie inzake de binnenlandse aangelegenheden. Daarom stel ik voor de naam van die Commissie te vervangen door Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie. (*Instemming*)

Het uitgebreid Bureau stelt voor dat de commissies zouden zijn samengesteld uit vijftien vaste en vijftien plaatsvervangende leden, tenzij anders bepaald in het Reglement. (*Instemming*)

De lijst met de door de fracties voorgedragen vaste en plaatsvervangende leden van de commissies, van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie en van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

Dan zijn de commissies aldus benoemd.

Vijftien commissies komen bijeen op woensdag 29 september 2004 om hun bureau te benoemen. De vergaderzalen en aanvangsuren werden op de banken rondgedeeld.

Alleen de Commissie voor Reglement en Samenwerking komt voorlopig niet bijeen.

ACTUELE VRAGEN

Kaderrichtlijn inzake de diensten op de interne markt

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Gennez tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende het Europese voorstel tot kaderrichtlijn inzake de diensten op de interne markt (de zogenaamde Bolkesteinrichtlijn). Minister Bourgeois zal op deze vraag antwoorden.

Mevrouw Caroline Gennez : De Europese Commissie start onderhandelingen met de lidstaten over het voorstel tot kaderrichtlijn inzake de diensten op de interne markt. De Europese Commissie onderhandelt in België met de federale minister van Economische Zaken, ook al heeft dit voorstel tot kaderrichtlijn zware gevolgen voor Vlaanderen omdat gemeenschapsvoorzieningen als onderwijs en welzijn eronder dreigen te vallen.

Het oorspronglandbeginsel is een gevaarlijk principe. Het zorgt ervoor dat iemand uit bijvoorbeeld Polen hier diensten kan aanbieden gebaseerd op de Poolse regelgeving. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over dit principe ? Overweegt de Vlaamse Regering van plan een afwijking op dit principe aan te vragen ?

Is de Vlaamse Regering voorts bereid onderwijs en welzijn, die niet aan de vrije markt onderworpen moeten worden, uit de richtlijn te halen ?

Minister Geert Bourgeois : Het voorstel van dienstenrichtlijn, meestal Bolkesteinrichtlijn genoemd, wil naast een interne markt inzake dienstverlening, ook administratieve vereenvoudiging en meer rechtszekerheid realiseren. Deze doelstellingen worden in Vlaanderen algemeen gesteund.

Dit principe heeft echter een aantal problematische implicaties. Sommige ervan zijn het gevolg van het beginsel van het land van oorsprong. Moeten we de eigen regelgeving in stand houden zolang er geen Europese harmonisering is ? Hoe kunnen we de kwaliteit van de dienstverlening controleren als er alleen toezicht is van het land van oorsprong ? Moeten sectoren zoals cultuur, welzijn en volksgezondheid uitgesloten worden ? In Vlaanderen zijn er trouwens nog bijkomende problemen, zoals het taalaspect van de dienstverlening en onze institutionele situatie. Dit voorstel van richtlijn gaat immers uit van een loket voor het hele land, terwijl Vlaanderen specifiek bevoegd is voor het verlenen van sommige attesten en vergunningen en voor de kwaliteitscontrole. Er zijn dus vragen op sociaal vlak, inzake het consumentenrecht en inzake het ondernemingsleven.

De Vlaamse Regering wil zo snel mogelijk een standpunt innemen in deze aangelegenheid. Ik heb hierover een nota klaar die strookt met de principes van het regeerakkoord, namelijk dat we een actief en een pro-actief Europees beleid willen voeren en dat Vlaanderen een eigen standpunt moet uitwerken over de Bolkesteinrichtlijn. Ik kan hierover geen verdere inhoudelijke informatie geven omdat dit collegiaal moet beslist worden. Ik hoop er nog deze week een beslissing kan worden genomen.

Mevrouw Caroline Gennez : Ik dring aan op een snelle standpuntbepaling. Voorlopig is immers alleen de federale regering betrokken. Ik verwijs naar het goed onderbouwde advies van de SERV, dat ook ons standpunt verwoordt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Cohesie binnen de Vlaamse Regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering.

De heer Filip Dewinter : De Vlaamse regering doet het niet goed. Uit een gezaghebbende opiniepeiling van La Libre Belgique, VTM en Het Laatste Nieuws blijkt dat het vertrouwen van de gemiddelde Vlaming in de Vlaamse Regering een historisch dieptepunt heeft bereikt. Bovendien wil 44 procent van de Vlamingen dat het cordon sanitaire wordt doorbroken.

Dat gebrek aan vertrouwen ligt volgens ons voor de hand, gezien de verdeeldheid van de Vlaamse Regering, die de voorbije weken is gebleken. Eigenlijk is het logisch dat de besluitvorming in een regering met vijf partijen moeilijk zou verlopen.

Vorig weekend heeft de regering aan teambuilding gedaan. Ze heeft zich beraden over de toekomst van de Vlaamse regering en van Vlaanderen. Dat was nodig, want de voorbije weken werden we geconfronteerd met incidenten met minister Peeters en met minister Moerman, waaruit de tweespalt tussen CD&V en VLD duidelijk is gebleken. Sommige fracties spreken uit twee monden en nemen een ander standpunt in naargelang de regeringen waarin ze zetelen.

Het Vlaams Blok betreurt deze situatie. Ze meent dat de Vlaamse Regering een dossier als dat van DHL, dat belangrijk is voor de werkgelegenheid en voor de ecologie, op een eendrachtige manier zou moeten verdedigen.

In tegenstelling tot de VLD steunen wij het standpunt van de minister-president, meer dan sommige regeringspartners. Maximale werkgelegenheid bij DHL moet gekoppeld worden aan een maximale spreiding van de nachtvluchten. Ook Brussel moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Het Vlaams Blok is bereid om eendrachtig dat Vlaamse standpunt naar buiten te helpen brengen, op een positief-kritische manier. Daarom zal de heer Van Hauthem straks een aantal praktische en technische vragen stellen.

Hoe zit het nu met de cohesie binnen de Vlaamse Regering ? Verdedigen alle ministers het standpunt van de minister-president inzake DHL ? Ik wil het antwoord ook horen in een duidelijke regeringsverklaring die meer duidelijkheid brengt over belangrijke dossiers zoals Brussel-Halle-Vilvoorde, DHL en de begroting. De regering loopt achter op de timing die ze zichzelf had opgelegd. Wanneer komt er een regeringsverklaring over al deze belangrijke thema's ? Staan alle neuzen nu in dezelfde richting ?

Minister-president Yves Leterme : Het antwoord op de vraag van de heer Dewinter is ja.

In het dossier DHL werden ons twee vrijdagen geleden een viertal scenario's voorgelegd inzake het antwoord aan DHL over zijn investeringsvoorstel. De dag erna hebben we afgesproken de scenario's wat grondiger te bepreken. We hebben een aantal technici aan het werk gezet. Zondagavond hebben we aan de federale regering een aantal vragen voorgelegd waarvan intussen is gebleken dat ze zeer terecht zijn. Maandag hebben we het Vlaamse standpunt verder op punt gesteld.

In de onderhandelingen met de federale regering is toen gebleken dat de Vlaamse Regering zich niet akkoord kon verklaren met de teksten die voorlagen. Woensdag zijn de verschillende componenten van de Vlaamse meerderheid erin geslaagd om een tegenvoorstel te formuleren.

Ik stel vast dat het Vlaams Blok dat voorstel steunt. Zaterdag hebben we dan een reactie gekregen van de federale regering. Ik veronderstel dat we straks dieper zullen ingaan op de inhoud van dit dossier.

De heer Filip Dewinter : Wanneer wil de minister-president hier een regeringsverklaring afleggen in vervanging van de Septemberverklaring en in aanvulling van de verklaring die hij hier in juli heeft afgelegd ? Ik hoop dat dat snel kan.

Ik hoop ook dat binnen de Vlaamse Regering de eendracht zou kunnen terugkeren omdat dit de slagkracht ten goede zou komen.

Minister-president Yves Leterme : We willen niet tornen aan de reglementaire voorzieningen van het Vlaams Parlement. We zullen nu geen Septemberverklaring afleggen omdat er in juli een investituurdebat is geweest. Ik sta wel ter beschikking om te antwoorden op vragen over de verschillende dossiers die werden aangehaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Stand van zaken in het dossier van DHL

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem en Schouppe tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier van DHL en de nachtvluchten van op Zaventem.

De heer Joris Van Hauthem : Sinds dit weekend is de sereniteit in het DHL-dossier helemaal zoek. Nochtans was het debat in de commissie vorige week vrijdag nog vrij sereen. Wij staan achter het tegenvoorstel van de Vlaamse regering, dat we toen niet mochten inkijken, namelijk een maximale werkgelegenheid gekoppeld aan een maximale spreiding van de nachtvluchten.

In het weekeinde zijn een paar nieuwe elementen opgedoken. De minister-president zegt nu dat hij zelf rechtstreeks met DHL wil praten. Wij hebben met verbijstering vastgesteld dat de minister-president sedert zijn aanstelling nog nooit rechtstreeks contact heeft opgenomen met het bedrijf. Hij heeft zelfs geen rapport van de heer Dubois die de onderhandelingen voert met DHL namens de federale en de Vlaamse overheid.

De minister-president stelde dat het dossier op de tafel van de federale regering lag en dat hij uit federale loyaliteit niet zelf wilde tussenkomen. Nu wil hij dat plots wel doen.

Het tweede nieuwe element is het compromisvoorstel van de federale regering, dat niet door alle regeringspartijen wordt ondersteund. Het isolatie programma is bijvoorbeeld helemaal verdwenen.

Tot slot was er de uitval van de sp-a-fractie bij monde van de heren Bonte, Tobback en Stevaert. Omdat de Brusselse regering blijft dwarsliggen, dreigen zij met financiële sancties, wat de chaos enkel heeft vergroot. Zal de Vlaamse Regering rechtstreeks met DHL praten om uit te maken wat men nu moet doen ? Zal er een eenzijdig Vlaams voorstel komen ? Is er nog een uitweg in het overleg met de Brusselse en de federale regering ? Staat de Vlaamse Regering achter de uitspraken van de heer Stevaert en denkt men aan het nemen van financiële sancties om het Brusselse egoïsme te bestraffen ?

De heer Etienne Schouppe : Vorige zaterdag was er eindelijk – in het dagblad De Tijd – een formeel standpunt van DHL. Het creëren van een centrale hub in Zaventem vereist 34.000 nachtvluchten. Voor experts in de transportsector was het reeds lang duidelijk dat Zaventem geen centrale hub wordt.

DHL speelt de regeringen van de deelstaat Saksen, van België en van Frankrijk tegen elkaar uit en jaagt daarenboven de werknemers de gordijnen in. Dit verhoogt de druk op de regeringen nog meer. Op dit moment staat iedereen met de rug tegen de muur.

De federale regering vroeg de Vlaamse en de Brusselse regeringen om een reactie op haar compromisvoorstel. De Vlaamse Regering heeft zich daarbij constructief opgesteld, maar de Brusselse regering reageert hooghartig en weigert meer dan 25.000 nachtvluchten te aanvaarden. De verklaringen van de Brusselse en de federale regering zijn tegenstrijdig.

Heeft de Vlaamse Regering gepaste antwoorden gekregen op de vragen die aan de federale regering werden gesteld ? Weet de Vlaamse Regering wat DHL van plan is als er slechts 25.000 nachtvluchten behouden blijven ? Is er voor dat geval een alternatief plan ? Moet de Vlaamse Regering de eis van de Brusselse regering slikken terwijl Vlaanderen met het verlies aan werkgelegenheid en kwaliteit van de leefomgeving te

maken krijgt ? Hoelang zal Deutsche Post de betrokken regeringen nog tegen elkaar uitspelen ? Zal Vlaanderen het idee van Distributieland Vlaanderen waar kunnen maken als het compromis van de federale regering flopt ? Hoe zal men dan de gunstige geografische ligging optimaliseren ?

Minister-president Yves Leterme : Samen met de ministers Moerman, Vandenbroucke, Anciaux en Peeters had ik om 13.00 uur een gesprek met de top van DHL. Het gesprek verliep constructief en ik ben ervan overtuigd dat er nog een oplossing kan worden gevonden. Straks zal er overleg volgen met de federale en de Brusselse regering. Ik kan nog niet alle details meedelen, omdat alle partners de ruimte moeten krijgen om de beste oplossing te vinden die een maximale werkgelegenheid en nachtrust garandeert.

Dat vereist een rechtvaardige spreiding van de lasten. De nachtvluchten zullen moeten worden gespreid over drie zones. Momenteel denkt men meestal slechts aan de noord- en de ooststrand. Zonder een grotere solidariteit van Brussel kan de Vlaamse Regering het voorliggende voorstel op dit moment niet goedkeuren.

De heer Joris Van Hauthem : De minister-president zegt weinig nieuws. Hij beperkt zich tot de uitspraak dat het Brusselse gewest solidariteit moet betonen. Op de drieste uitspraken van drie invloedrijke figuren van sp-a daarentegen geeft hij geen antwoord.

Misschien kunnen de traditionele partijen hun Brusselse afdelingen op dezelfde lijn krijgen. Die hebben tenslotte het Brusselse regeerakkoord mee goedgekeurd. Toen had men al weet van de vraag om uitbreiding van DHL. Hoe zal de minister-president de Brusselaars onder druk zetten ?

De heer Etienne Schouppe : Ik heb begrip voor de discretie van de minister-president en ik ben blij dat men blijft streven naar maximale werkgelegenheid en een billijke verdeling van de lasten. Na de uitspraken van de heer Dewinter, die een kentering van zijn partij betekenen, steunt nu het volledige Vlaams Parlement die uitgangspunten. Dat is een belangrijke vooruitgang

Minister-president Yves Leterme : Tot donderdag resten ons weinig andere drukkingmiddelen dan een beroep doen op de federale loyaliteit. Veel wettelijke mogelijkheden hebben we niet. We kunnen ons constructief opstellen en via diverse kanalen onderhandelen. Ik hoop dat we de komende uren een goede oplossing bereiken. We zijn voor de uitbreiding mits de lasten goed verdeeld worden.

De heer Joris Van Hauthem : De minister-president is te defaitistisch. Dit parlement moet nog heel wat samenwerkingsakkoorden met Brussel goedkeuren, onder meer over de herfinanciering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties in gemeenschaps- en gewestaangelegenheden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Wever tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende het decreet houdende de algemeen bindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties in gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

De heer Bart De Wever : Na klachten van de Franse gemeenschapsregering en de Waalse gewestregering, maar ook van de federale regering, vernietigde het Arbitragehof op 15 september het decreet van november 2002 over het algemeen bindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties in gemeenschaps- en gewestaangelegenheden. Volgens het Arbitragehof kunnen er geen verschillende juridische stelsels voor CAO's gelden, ook niet voor specifieke bevoegdheidsdomeinen.

Welke verdere stappen plant de minister ? Zal hij gebruik maken van de omslachtige werkwijze en alle afspraken bij decreet in te voeren ? Zal de Vlaamse Regering dit probleem ter sprake brengen op het communautaire forum ?

Minister Frank Vandenbroucke : De uitspraak van het Arbitragehof herstelt gewoon de situatie van voor de goedkeuring van het decreet. Georganiseerd sociaal overleg in Vlaanderen blijft mogelijk en resultaten van overleg kunnen nog altijd omgezet worden in decreten. Zelfs als een algemeen bindende CAO bepaalde van onze bevoegdheden regelt, kunnen we daarover, eventueel afwijkende, decreten uitvaardigen.

Voornoemde werkwijze is echter omslachtig. De Vlaamse Regering zal overleggen over het arrest en dan beslissingen nemen. Het blijft nodig om op een efficiënte wijze resultaten van sociaal overleg te bekrachtigen.

De heer Bart De Wever : Ik zal dit onderwerp in de commissie verder uitdiepen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Dienstencheques in de kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Ceysens tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, en tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de dienstencheques in de kinderopvang.

Mevrouw Patricia Ceysens : We hadden gehoopt tegen 1 september te kunnen beschikken over dienstencheques voor kinderopvang. Er is echter nog geen besluit. We dringen aan op een snelle realisatie.

Minister Frank Vandenbroucke : Ik zal ook antwoorden in naam van de ministers Vervotte en Van Brempt. We willen inderdaad, zoals in het regeerakkoord aangekondigd, flexibele vormen van occasionele kinderopvang mogelijk maken. Tot de begroting opgemaakt is, is het echter onmogelijk te bepalen hoeveel middelen er precies beschikbaar zijn.

Als we de procedure bekijken was 1 september in ieder geval niet haalbaar : het decreet werd goedgekeurd op 5 mei en gepubliceerd op 18 augustus. Doordat de Vlaamse Regering erkende dat dit zowel een gewest- als een gemeenschapsaangelegenheid is, moest het voorontwerp van besluit aangepast worden. Daarna moet een openbare aanbesteding gebeuren en het erkenningsstelsel geïmplementeerd worden.

De materie blijft belangrijk, maar zowel het budgettaire als het procedurele aspect vergen nog enige tijd.

Mevrouw Patricia Ceysens : September was belangrijk voor het experiment in de uitzendsector. Hoe eerder het experiment doorgevoerd wordt, hoe sneller het in het stelsel kan opgenomen worden.

Wat de middelen betreft wil ik er toch op wijzen dat wij van op federaal niveau een enveloppe ontvingen, waarvan een deel specifiek voor de kinderopvang vastgelegd was.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling"

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" tussen gemeenten, provincies en het Vlaams Gewest.

De heer Rudi Daems : Voor kort lezen we in de pers dat de gemeentelijke milieuambtenaren zich zorgen maken over de toekomst van de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling". Deze overeenkomst is de opvolger van de milieuconvenants van de jaren 90 en die in Vlaanderen een basismilieubeleid bewerkstelligden. Bij het begin van de vorige regeerperiode werd beslist de samenwerkingsovereenkomst te realiseren. Daartoe werd een aanzienlijke verhoging van de budgetten voorzien en werd een halfjaarlijks evaluatiesysteem uitgewerkt.

De ongerustheid van de gemeentelijke ambtenaren kwam er na een bijeenkomst van vertegenwoordigers van

het Vlaams Gewest, de gemeenten en de provincies, waarbij scenario's naar voren kwamen waarin de samenwerkingsovereenkomst ofwel een jaar zou uitgesteld worden, ofwel in tijd zou gereduceerd worden.

Dit zorgt natuurlijk voor onzekerheid bij de betrokken ambtenaren, die hierdoor wel eens zouden kunnen afhaken.

Strookt wat op die bijeenkomst voorgesteld werd met de visie van de minister, of is hij toch van plan de overeenkomst uit te laten voeren zoals bepaald was ?

Minister Kris Peeters : De verbintenissen die aangegaan werden voor 2005 zullen wij zeker nakomen. Voor de periode 2005 – 2007 werden uitbreidende nieuwe initiatieven naar voren gebracht, die budgettaire consequenties hebben. Daarvoor moeten we de begrotingsbesprekingen afwachten.

De heer Rudi Daems : In 2000 werd dezelfde discussie gevoerd. We zaten toen en zitten nu met een hoge budgettaire piekbelasting. Als men echter de huidige mogelijkheid tot spreiding van betaling in acht neemt wordt de druk op de begroting voor het volgende jaar zeker weggenomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Gemeentelijke reglementen op het dragen van de burka

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Cathy Berx tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraken van de minister betreffende eventuele gemeentelijke reglementering op het dragen van de burka.

Mevrouw Cathy Berx : Vorige week kondigde de heer Jan Cremers, burgemeester van Maaseik, aan dat hij zou laten onderzoeken op welke manier hij het dragen van de burka in zijn gemeente kon laten verbieden. In Antwerpen is dit verbod bij politie-reglement reeds een feit.

De minister antwoordde hierop dat hij de burka beschouwt als een symbool van de onaanvaardbare onderdrukking van de vrouw, en dat hij zich niet zou verzetten tegen de gemeenten die het verbod door een politiereglement zouden opleggen, omdat het immers zou gaan over de ordehandhaving en de veiligheid in de gemeenten.

Beschouwt de minister de burka als iets wat de samenleving tussen mensen en gemeenschappen in de weg staat ? Ik denk dat onze Westerse samenleving niet toestaat dat we onherkenbaar zijn. Bovendien roept de burka volgens mij een associatie op met extremisme en fundamentalisme.

Op welke manier zal de minister de gemeenten die een verbod uitvaardigen steunen ? Verdient het niet de voorkeur om zelf een model van reglement aan te reiken dat de juridische toets van vrijheid van meningsuiting kan doorstaan ? Zal de minister de beschikbare inburgeringinstrumenten gebruiken om erover te waken dat de vrouwen niet in een sociaal isolement terechtkomen ? Zal de minister de uitvoeringsbesluiten betreffende het decreet op de inburgeringsplicht uitbreiden tot de mensen die een gezin herenigen met een Belg ?

Minister Marino Keulen : Vorige week donderdag kreeg ik de vraag wat ik zou doen als burgemeesters een verbod op de burka zouden uitvaardigen. Ik besloot toen deze politiereglementen niet te schorsen of te vernietigen. Burgers hebben de specifieke verantwoordelijkheid de lokale orde en de openbare veiligheid in hun gemeente te handhaven. Niet-identificeerbare mensen kunnen een potentieel risico zijn.

De suggestie de gemeenten te helpen met een model van regelgeving is uitstekend. Ik heb mijn administratie Binnenlands Bestuur reeds een opdracht in die zin gegeven.

We zouden deze idee in de toekomst kunnen uitbreiden : ze geeft een beeld van hoe wij met onze lokale besturen moeten omgaan. Het is beter hen preventief in hun regelgeving te begeleiden, in plaats van passief af te wachten tot op een fout kan gewezen worden. Ook nu wordt de Vlaamse administratie vanuit de gemeenten soms met vraag naar ondersteuning geconfronteerd. Maar omdat het gaat om occasionele vragen,

beschikt zij niet over de nodige krachten. Dit zouden we moeten veranderen. De Vlaamse administratie zou een soort studiedienst ten dienste van de gemeenten moeten kunnen worden. We moeten af van het idee dat de gemeentebesturen ondergeschikt zouden zijn.

Verder dient men heel genuanceerd om te springen met het religieuze aspect. Ik ben zeer terughoudend tegenover zaken die te maken hebben met cultuur, traditie en geloof. Het interpreteren van religieuze symbolen is eigenlijk niet mijn taak. Er is een scheiding van kerk en staat. Ik heb een objectieve bondgenoot, meer bepaald Mohamed Boulif die stelt dat de burka een uiting van een klassieke klederdracht in Aghanistan is maar geen religieuze betekenis heeft.

De categorieën waarop het inburgeringsdecreet van toepassing is, zijn in eerste instantie de mensen die hier permanent komen wonen, de taal niet spreken en geen werk hebben en verder de oudkomers die van een leefloon of een vervangingsinkomens leven en de oudkomers die schoolgaande kinderen hebben. We zijn bezig met de operationalisering ervan. Er zijn een aantal juridische kwesties, maar die zijn oplosbaar.

Om te voorkomen dat de vrouwen totaal geïsoleerd worden sta ik open voor alle mogelijke suggesties. Ik geef de voorkeur aan dialoog in plaats van aan reglementen, maar een beleidsverantwoordelijke moet grenzen durven trekken. Het dragen van een burka kan voor mij niet. Het is een symbool van onderdrukking en dat past niet in onze waardeschaal.

Mevrouw Cathy Berx : Ik ben het eens met de stelling dat de gemeenten maximaal moeten worden ondersteund. Het was niet mijn bedoeling om te zeggen dat de burka een uiting van godsdienstvrijheid is maar wel dat er een sluitend reglement moet worden gemaakt.

Minister Marino Keulen : Als de voorzitter van de Moslimexecutieve stelt dat de burka geen religieus symbool is, is dat een bron die de juridische kritiek kan doorstaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ROUWHULDE

De voorzitter : Wij staan vandaag, aan het begin van het parlementaire werkjaar, stil bij het overlijden van de heer Henri Coremans, voorzitter van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die op 1 september van dit jaar is overleden.

Henri Coremans startte zijn carrière in 1954 als advocaat, maar komt snel in de administratie terecht. In 1961 wordt hij lid van het coördinatiebureau van de Raad van State, later staatsraad en ten slotte kamervoorzitter. In 1965 wordt hij adviseur van de minister van Onderwijs, later van de minister van Justitie. In die hoedanigheid schrijft hij mee aan de staatshervorming en de culturele autonomie van 1971. In 1993 wordt Henri Coremans benoemd tot rechter in het Arbitragehof. Hij is ererechter van dat hof sedert 1 november 2000.

Aan het einde van zijn actieve loopbaan als magistraat wordt Henri Coremans actief in de mediasector. Hij is de eerste voorzitter van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, de raad die arbitreert in individuele geschillen over het niet naleven van de journalistieke deontologie en het non-discriminatieprincipe. Van dit ambt heeft onze plenaire vergadering hem op 3 december van vorig jaar de eretitel verleend. Bovendien was hij voorzitter van de Nederlandstalige Erkenningcommissie voor de erkenning en bescherming van de titel van beroepsjournalist.

In de zomer van 1998 werd Henri Coremans benoemd tot voorzitter van het pas opgerichte Vlaams Commissariaat voor de Media. In die hoedanigheid heeft de heer Coremans in hoorzittingen van onze commissie bevoegd voor de Media herhaaldelijk toelichting gegeven bij de soms delicate en moeilijke dossiers die door het Commissariaat worden behandeld. Op 11 juni 2004 werd hij in zijn functie opnieuw aangesteld voor een tweede ambtstermijn van zes jaar.

De Vlaamse overheid verliest met Henri Coremans een wijze en serene raadgever. Namens u allen en mezelf heb ik zijn familie en het Vlaams Commissariaat voor de Media onze deelneming aangeboden.

Op 20 augustus 2004 verloor het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement een erg toegewijde medewerker. Karel Degryse, archivaris van het Vlaams Parlement, verongelukte tijdens zijn fietsvakantie te Nevers in Frankrijk.

De carrière van Karel bij het Vlaams Parlement nam aanvang in december 1994. Daarvoor was hij werkzaam als medewerker bij het Rijksarchief en doceerde hij een aantal jaren in de functie van assistent Geschiedenis. Karel was een begeesterd historicus en een gedreven man waar het zijn vak betrof. Toen hij in 1994 in dienst trad van het Vlaams Parlement, trof hij er een jong archief aan dat nog vanaf de basis opgebouwd diende te worden. Karel slaagde erin om in enkele jaren tijd het archief uit te bouwen tot een goed georganiseerd geheel.

Tevens was de Karel de oprichter en bezieler van het Biografisch Lexicon van het Vlaams Parlement. Elke wijziging in de gegevens van de leden van het Vlaams Parlement werd door hem minutieus opgevolgd.

Karel was een minzaam en correct man, maar bovenal een persoon met een veelheid aan talenten. Hij was één van de meest regelmatige gidsen in het Vlaams Parlement en was tevens één van de weinigen die gidsen in het Engels, Frans en Spaans.

Ik stel voor dat we, ter nagedachtenis van de overledenen, een minuut stilte in acht nemen. *(De vergadering neemt een minuut stilte in acht)*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten. *(Instemming)*

– *De vergadering wordt gesloten om 16.38 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Tine Rombouts : gezondheidsredenen ;

Paul Wille : buitenslands ;

Frans Peeters : ambtsverplichtingen.

